

EXPOSICIÓ DE PINTURES

GUILLEM BERGNES

El dia de Pasqua va inaugurar-se en el Saló del CENTRE DE LECTURA, l'exposició de pintures del brau artista Guillem Bergnes.

Al primer cop d'ull, hom s'adona de que es troba en presència d'un fort temperament, que sap dir amb eloqüència les vibracions de la llum, exaltant-les d'aital faisó, que arriba sovint son lirisme a enlluernar talment la retina.

La tècnica d'en Bergnes és impressionista, obtenint, per part, els tons mitjos i la «valoració» amb la justa posició de taques de colors diferents, que precisament per aquesta justa posició, causen la impressió cercada, a la distància convenient, obtenint per aquest procediment, major claretat de tons.

Remarcaba un temps, un notable crític d'art molt estimat per nosaltres, analitzant l'obra d'en Mir—el màgic del color—el perill de la seva escola.

En Bergnes que el podríem situar entre l'escola d'en Mir i la d'en Raurich cau, de vegades, en aquell perill i per ço, a força de cercar la llum, aquesta el cega i li fa produir certes crueses de forma i de color que de bona gana ens plauria no haver de constatar.

El color d'en Bergnes és, en general, fresc i transparent. Hom veu en la seva obra, fé en si mateix i honradesa de procediments al servei d'una mà que no vacil·la i d'un ull de forta sensibilitat.

Darrerament hi ha hagut tendències a blasmar aquesta mena de pintura per a retornar a un falç primitivisme o a superposar la forma—una forma tantmateix convencional—al color. Nosaltres hem entès sempre, que no es pot oblidar la forma, l'idea dels volums, al servei exclusiu del color. Però tampoc, i menys encara, oblidar l'atmosfera que embolcalla aquells volums travesa-

da per la llum directa o indirecta, que és la raó de la pintura estricta. Que l'una cosa completi l'altra és o ha d'ésser l'obra complerta del pintor. Aixís en Bergnes sap triomfar.

Per aquestes raons no extranyarà que ens hagi agradat força aquell «Bodegó» valent i just. I aquella tela «Neu a Valldemosa» tant saturada d'ambient com fina de llum.

Una vibració lluminosa, un xerroteig de llum «rentada» per la recent pluja, és la impressió titulada «Llum de Mallorca», masia amorosament sentada a la falda d'una muntanya grisa que li serveix de dossier.

Mediterrània llum en els «Jardins de la Coma» i en «Jardí de Mallorca» polifonia aquesta de mil veus, sensibles totes i cadascuna.

Cal esmentar en llaor del artista que no totes les carícies de sa paleta son per la llum solar; també dels dies grisos sap heur'n partit. Aquesta tela «Cases velles de Valldemosa» no és una tela per a tots els artistes. Cal penetració en l'observació de l'home per a copsar aquelles meravelles de color, fresques dins l'aridesa de les construccions fosques i ruïnoses, i lluminoses dins l'ombra d'un dia nuvol.

No s'han d'oblidar en aquesta petita crònica-crítica els notables estudis d'oliveres centenàries mallorquines que han occit l'esguard de tants i tants artistes i que en Bergnes ha arribat a «fer sentir» en les seves obres.

Poques vegades, a Reus, se donen exposicions d'aquesta altura, i plau-nos constar-ho aixís, per a satisfacció de l'artista i dels nostres consocis, que se'ls ha donat ocasió de tastar cosa bona. Tenim impressions de que molt prompte hi haurà una altra exhibició important d'un cel·lebrat artista de particular escola.

PYR